

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กิตติ สุรสนธิ. ความรู้ทั่วไปทางการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน, 2530.
- จุมพล รอดคำดี. การสื่อสาร. พลศาสตร์การสื่อสาร. หน้า 260-277 กรุงเทพฯ: เอกสารการสอน, สาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2527.
- _____ . สื่อมวลชนเพื่อการพัฒนา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- จำเรียง ฐรมะสุวรรณ. สังคมวิทยาสำหรับพยาบาล. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สารเจริญพานิช, 2522.
- ฉวีลักษณ์ บุญยกาญจน. จิตวิทยาการอ่าน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2525.
- ชาว์รัตน์ เชิดชัย. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการสื่อสารมวลชน. กรุงเทพฯ: นพธิการพิมพ์, 2527.
- ชะนวนทอง สือสุวรรณ. ทฤษฎีความเชื่อทางสุขภาพ. ข่าวสารสุขภาพ 2. (มกราคม-กันยายน 2530): 42-44.
- ทัศนีย์ ชาลีไทย. การวิเคราะห์และประเมินผลธุรกิจหนังสือพิมพ์. เอกสารการสอนชุดวิชาการพื้นฐานหนังสือพิมพ์. หน่วยที่ 3 นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2528.
- ธีรภัทร์ เสรีรังสรรค์. สภาพปัจจุบันและปัญหาการใช้หนังสือพิมพ์. เอกสารการสอนชุดวิชาการพื้นฐานหนังสือพิมพ์. หน่วยที่ 14 นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2528.
- เนิน นวนคงรอด. การศึกษาบทบาทของสื่อในโครงการเร่งรัดการป้องกันและกำจัดหนู
เน้นหนักในนาข้าว ปี 2526 จังหวัดปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ ปี๒๕๒๖ วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.
- บุญสม ยอดมาลี, ศรีเชาว์ วิทโคต และนริศ นามศรี. การให้บริการข่าวสารข้อมูลของประชาชน
ในหมู่บ้านโครงการ ศขอ. และหมู่บ้านทั่วไป. อุบลราชธานี: ศูนย์การศึกษานอก
โรงเรียนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ, 2528.

- เป็ญจวรรณ สารทะ เกษตรินทร์. การศึกษาสภาพการอ่านและความสนใจในการอ่านของประชาชนในอำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒน์ ประสานมิตร, 2528.
- ประมะ สตะเวทิน. หลักนิเทศศาสตร์. กรุงเทพฯ: รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์, 2529.
- ประพิมพ์พรรณ สุธรรมวงศ์ ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517.
- พีระ จิระโสภณ. หนังสือพิมพ์เพื่อพัฒนาชนบท. นิเทศศาสตร์. (ธันวาคม 2528): 35-39.
- รจิตลักษณ์ แสงอุไร. นิเทศศาสตร์เบื้องต้น. กรุงเทพฯ: เจ้าพระยาการพิมพ์, 2530.
- ระนาดวิทยา, กอง. สรุปรายงานผลการเฝ้าระวังโรค 2533. กระทรวงสาธารณสุข, กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก, 2533.
- ลักขณา มนธาคุผลิน. สัมฤทธิ์ผลของการสื่อเฉพาะกิจเพื่อให้ความรู้เรื่องอนามัยครอบครัวกรณีศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.
- วัชรีย์ สุาะคำ และกิ่งแก้ว ชัดดากร. การศึกษานอกระบบโรงเรียนปกติเพื่อพัฒนาชนบท การส่งเสริมให้โอกาสเรียนรู้สำหรับเด็กและผู้ใหญ่. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สีหงส์, 2517.
- วิไล แยมสาขา. ความคิดเห็นของผู้อ่านหนังสือพิมพ์สารผู้ใหญ่ ในจังหวัดราชบุรี เกี่ยวกับบทบาทของหนังสือพิมพ์สารผู้ใหญ่ที่มีต่อโครงการรณรงค์ในด้านการส่งเสริมอาชีพเกษตรกรกรม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต นิเทศศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.
- ศิริชัย แยมสาขา. การใช้สื่อมวลชนและการแพร่กระจายข่าวสารเพื่อกิจกรรมด้านการพัฒนาชนบทศึกษาเฉพาะกรณีหมู่บ้านคอยแซ่ ตำบลท่าอากาศ อำเภอแม่ทา จังหวัดลำพูน. ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.
- สาธารณสุขจังหวัดสุรินทร์, สำนักงาน. ข้อมูลพื้นฐานจังหวัดสุรินทร์ 2535. (เอกสารโรเนียวเย็บเล่ม) สุรินทร์: 2535. 9 หน้า.
- สุทิน เพ็ชรภักดิ์. โครงการทดลองศูนย์บริการข่าวสารข้อมูล อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์. ลำปาง: ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนภาคเหนือ จังหวัดลำปาง, 2528. บัณฑิต, กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒน์

- สุรัตน์ ปุณนนท์. "ความหมายและความสำคัญของสื่อสิ่งพิมพ์", เอกสารการสอนชุด วิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสื่อสิ่งพิมพ์. หน่วยที่ 1 นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัย
ธรรมาธิราช, 2528.
- สุวิไล เปรมศรีรัตน์. การพัฒนาสื่อภาษาพื้นบ้าน. วารสารนิเทศศาสตร์. กรุงเทพฯ: คณะ
นิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีที่ 12 ฉ.1, 2534.
- เสวก นักร้อง. คุณลักษณะของหนังสือพิมพ์ผามบังและจุลสารสำหรับชนบท ตามความคิดเห็นของผู้
รับบริการจากที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้านในจังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2529.
- เสถียร เขยประทับ. ศักยภาพของสื่อมวลชนในการพัฒนาประเทศ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- อมร นนทสุด. สภาพดีด้านหน้า. สภาพที่ดีด้วยหน้ากับการพัฒนางานสาธารณสุขมูลฐานในประเทศไทย
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ข่าวพาณิชย์ กรมพาณิชย์สัมพันธ์, 2525.
- อรสา ปานขาว. การสื่อสารกับการพัฒนาสาธารณสุข. การสื่อสารเพื่อการพัฒนา. หน่วยที่ 10
นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2531.
- อานวย บุญชวน. หนังสือพิมพ์สารผู้ใหญ่: สิ่งพิมพ์สำหรับชนบท. สารนิพนธ์ คณะวารสารศาสตร์
และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2523.

ภาษาอังกฤษ

- Allport, G.W. Attitude Inc. Murchison (ed). A Handbook of Social
Psychology. p. 810. Worcester: Clark University Press, 1935.
- Bloom, Benjamin S. Taxonomy of Educational Objectives (Cognitive
Domain). New York: David McKay, 1967.
- Herdeg, Walter. Graphic Poster 81. Zurich: Graphic Press Corp, 1981.
- Jayaweera, Neville and Amunugama, Sarath. Rethinking Development
Communication. Singapore: Kefford Pte. Ltd., 1987.
- Klapper, Joseph T. The Effect of Mass Communication. Ilinions: The
Free Press, 1960.

Kunczic, Michael. Communication and Social Change. Brunswick:
Braunschweig-druck, 1958.

Meredith, Patrick. Learning, Remembering and Knowing. London: The
English Universities Press, Ltd., 1961.

Rogers, Everett M. with Shoemaker, Floyd F. Communication of
Innovation: Across-Cultural Approach. New York : The Free
Press, 1973.

_____. Where are we in Understanding the Diffusion of Innovation?
in Willbur Shramme and danicl Herner , pp 208 - 9.
Communication and Change : The Ladt Ten Years-and the next.
Honolulu: The University Press of Hawaii, 1978.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

แบบสอบตามและแบบทดสอบ

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนที่.....

ข้อมูลประชากรหมู่ที่... (บ้าน.....) ต.พรมเทพ อ.ท่าตุ้ม จ.สุรินทร์

NO	ADD	ชื่อสมาชิก	เพศ	อายุ	การศึกษา	อาชีพ	สถานที่ทำงานปัจจุบัน	ภาวะการอ่านออกเขียนได้	หมายเหตุ

แบบสอบถามตอนที่ 1

การศึกษาความรู้ ความสนใจ และทัศนคติ ที่มีต่อเอกสารเผยแพร่ภาษาถิ่น
เปรียบเทียบกับ เอกสารเผยแพร่ภาษาไทยมาตรฐาน

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์ _____

บ้านเลขที่ _____ หมู่ที่ _____ ตำบลพรหมเทพ อำเภอท่าตูม จังหวัดสุรินทร์

1. เพศ _____ () 1. ชาย () 2. หญิง

2. อายุ _____ ปี

3. ระดับการศึกษา _____

() 1. ป.4 หรือเทียบเท่า

() 2. ป.6/ป.7 หรือเทียบเท่า

() 3. ม.3/มศ.3 หรือเทียบเท่า

() 4. ม.6/มศ.5 /ปวช. หรือเทียบเท่า

() 5. สูงกว่ามัธยมศึกษา

4. สถานภาพสมรส

() 1. โสด () 2. สมรสอยู่ด้วยกัน () 3. หม้าย

() 4. หย่า () 5. สมรสแยกกันอยู่

5. (กรณีสมรสแล้ว) ท่านมีบุตรหรือไม่

() 1. ไม่มีบุตร

() 2. มีบุตร

...อายุแรกเกิดถึง 2 ขวบ

...อายุ 2 ขวบกว่าถึง 5 ขวบ

...อายุ 5 ขวบกว่าถึง 12 ขวบ

...อายุ 12 ขวบกว่าขึ้นไป

6. อาชีพ _____

- () 1. เกษตรกร () 2. ข้าราชการ () 3. ค้าขาย
() 4. ช่างรถ () 5. อื่นๆ

7. รายได้ต่อปีโดยประมาณ

- () 1. ต่ำกว่า 10,000 บ./ปี () 2. 10,000-25,000 บ./ปี
() 3. 25,001-50,000 บ./ปี () 4. 50,001-75,000 บ./ปี
() 5. 75,001-100,000 บ./ปี () 6. มากกว่า 100,000 บ./ปี

8. ปกติได้อ่านเอกสารสาธารณสุขบ้างหรือไม่

- () 1. ได้อ่านบ่อย () 2. ได้อ่านบ้าง () 3. ไม่เคยได้อ่านเลย

9. นอกจากเอกสารสาธารณสุขแล้ว ท่านอ่านเอกสารอื่น ๆ บ้างหรือไม่

- () 1. ได้อ่านบ่อย () 2. ได้อ่านบ้าง () 3. ไม่เคยได้อ่านเลย

10. เคยได้ข่าวโรคท้องร่วงบ้างหรือไม่

- () 1. เคย () 3. ไม่เคยได้ข่าวเลย

11. ถ้าเคยได้รับรู้ ได้รู้มาจากที่ใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

- () 1. เอกสารสาธารณสุข () 2. วิทยุ () 3. โทรทัศน์
() 4. หนังสือพิมพ์ () 5. สถานีอนามัย () 6. ครู
() 7. เพื่อนบ้าน () 8. มีประสบการณ์เอง () 9. อื่นๆ....

12. ถ้ามีเอกสารเรื่องโรคท้องร่วงมาให้ท่านจะสนใจอ่านหรือไม่

- () 1. สนใจ () 2. ไม่แน่ใจ () 3. ไม่สนใจ

13. ถ้าเอกสารเหล่านั้นเขียนเป็นภาษาเขมรโดยใช้ตัวหนังสือเป็นภาษาไทย จะสนใจอ่านหรือไม่

- () 1. สนใจ () 2. ไม่แน่ใจ () 3. ไม่สนใจ

ศูนย์วิทยุทันตแพทย์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามตอนที่ 2

ศึกษาความสนใจและทัศนคติ ที่มีต่อเอกสารเผยแพร่

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์ _____ บ้านเลขที่ _____ หมู่ที่ _____

(จงทำเครื่องหมายถูก () หน้าคำตอบที่ท่านเลือกในแต่ละข้อ)

1. ท่านได้ เห็นเอกสารที่แจกให้แล้วหรือยัง
 1. เห็นแล้ว 2. ไม่แน่ใจ 3. ยังไม่ เห็น
2. ได้ เห็น เอกสารครั้งแรกท่านรู้สึกอยากอ่านหรือไม่
 1. อยากอ่าน 2. เฉย ๆ 3. ไม่อยากอ่าน
3. ท่านได้ อ่านเอกสารที่แจกให้แล้ว หรือยัง
 1. อ่านจบแล้ว 2. อ่านยังไม่จบ 3. ยังไม่อ่าน เลย
4. (ถ้าอ่านจบแล้ว) ท่านได้ อ่านซ้ำอีกหรือไม่
 1. อ่านซ้ำมากกว่า 1 รอบ 2. อ่านซ้ำอีก 1 รอบ 3. ไม่อ่านซ้ำเลย
5. (ถ้ายังไม่อ่านหรืออ่านไม่จบ) คิดว่าจะอ่านให้จบหรือไม่
 1. อ่านให้จบ 2. ไม่แน่ใจ 3. ไม่อ่าน
6. อ่านแล้ว ท่านรู้หรือไม่ว่าเป็นเอกสารเกี่ยวกับเรื่องอะไร
 1. รู้(เรื่อง _____) 2. ไม่แน่ใจ 3. ไม่รู้
7. อ่านแล้ว ท่านเข้าใจเรื่องราวโดยตลอดหรือไม่
 1. เข้าใจ 2. ไม่ค่อยเข้าใจ 3. ไม่เข้าใจเลย
8. มีคำ หรือประโยค ที่ท่านอ่านไม่ออกบ้างหรือไม่
 1. ไม่มี/อ่านออกหมด 2. พอมีบ้าง 3. มีมาก/ทั้งหมด
9. นอกจากตัวท่านเองแล้ว คนอื่น ๆ ในครอบครัว สนใจอ่านเอกสารกันบ้างหรือไม่
 1. สนใจกันมาก 2. มีสนใจบ้าง 3. ไม่สนใจเลย
10. ถ้ามีเอกสาร เรื่องอื่นมาแจกให้ท่านอีก ท่านจะอ่านหรือไม่
 1. อ่าน 2. ไม่แน่ใจ 3. ไม่อ่าน

21. ภาพในเอกสาร ท่านดูแล้ว เข้าใจหรือไม่
 1. เข้าใจดี 2. พอรู้บ้าง 3. ไม่เข้าใจเลย
22. ตัวหนังสือที่เขียนในเอกสาร อ่านยากหรือไม่
 1. อ่านไม่ยาก 2. พออ่านได้บ้าง 3. อ่านยากมาก
23. การใช้คำในเอกสาร ท่านเห็นเป็นอย่างไร
 1. ใช้คำเข้าใจง่าย 2. มีทั้งคำง่ายคำยาก 3. เข้าใจยากมาก
24. ได้อ่านแล้ว ท่านรู้สึกสนุกกับการได้อ่านเอกสารแจกนี้ หรือไม่
 1. สนุกดี 2. เฉย ๆ 3. ไม่สนุกเลย
25. ท่านชอบเอกสารที่แจกให้นี้ หรือไม่
 1. ชอบ 2. เฉย ๆ 3. ไม่ชอบ
26. ถ้าเป็น เอกสาร เรื่องเดียวกันนี้ แต่เป็นภาษา _____ ท่านคิดว่าจะชอบแบบไหนมากกว่า
 1. ชอบภาษาเขมร 2. เหมือน ๆ กัน 3. ชอบภาษาไทย
27. คิดว่า เอกสารเล่มนี้ ให้ความรู้เรื่องโรคท้องร่วง ได้มากน้อยแค่ไหน
 1. ให้ความรู้มาก 2. พอสมควร 3. ให้ความรู้น้อย
28. อ่านเอกสารแล้ว ท่านกลัวเป็นโรคท้องร่วงบ้างหรือไม่
 1. กลัวมาก 2. กลัวนิดหน่อย 3. ไม่กลัวเลย
29. ท่านคิดว่า เอกสารที่แจกให้นี้ ให้ความประโยชน์แก่ท่าน มากน้อยเพียงใด
 1. ให้ความประโยชน์มาก 2. ให้ความประโยชน์น้อย 3. ไม่ให้ความประโยชน์เลย
30. ท่านคิดว่า ควรมีเอกสารลักษณะนี้ออกมาให้ท่านอีกหรือไม่
 1. ควรมี 2. แล้วแต่ผู้ทำ 3. ไม่อ่าน

31. ที่ท่านชอบอ่านเอกสารที่เป็นภาษา_____ (ข้อ 26) มากกว่า เพราะ.....
.....
32. ที่ท่านบอกว่า ท่านได้อ่านซ้ำ หรือไม่อ่านซ้ำ เอกสารที่แจก เพราะอะไร (จากข้อ 4)....
อ่านซ้ำ เพราะ.....
ไม่อ่านซ้ำ เพราะ.....
33. ที่ท่านบอกว่า มีคนอื่น ๆ ในครอบครัวท่านสนใจเอกสารแจกนี้(จากข้อ 9) ส่วนใหญ่เป็นใคร
(เด็กหรือผู้ใหญ่).....
ที่สนใจ เพราะ.....
34. ตัวท่านเอง คิดว่า เอกสารนี้ เหมาะสมกับคนกลุ่มใด (เด็กหรือผู้ใหญ่ หรือใครก็ได้)
เหมาะสมกับ.....
เพราะ.....
35. ท่านคิดว่าเอกสารแจกนี้ มีข้อดี หรือข้อควรปรับปรุงอย่างไรบ้าง
ข้อดี.....
ข้อควรปรับปรุง.....
36. ถ้าหากมีเอกสารในลักษณะนี้มาแจกอีก ท่านคิดว่า ท่านต้องการความรู้เกี่ยวกับ เรื่องอะไร
ต้องการความรู้เรื่อง.....
เพราะ.....
37. ถ้าเอกสารแจก เป็นภาษาเขมรที่เขียนด้วยอักษรไทย และมีภาษาไทยแปลกำกับด้วย ท่านมี
ความเห็นว่อย่างไร.....
38. ข้อคิดเห็นอื่น ๆ

แบบทดสอบความรู้ เรื่องโรคท้องร่วง

ให้เลือกทำเครื่องหมาย หน้าข้อที่ เห็นว่า เป็นคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. โรคท้องร่วงเป็นโรคที่มีลักษณะอย่างไร

ก. เป็นโรคที่ขึ้นอยู่กับธาตุของแต่ละคน	ข. เป็นโรคที่ขึ้นอยู่กับฤดูกาล(โดยเฉพาะหน้าร้อน)
ค. เป็นโรคที่เกิดจากการกินของแสลง	ง. เป็นโรคที่สามารถติดต่อกันได้

จ. ถูกทุกข้อ
2. โรคท้องร่วง เป็นโรคที่ติดต่อกันได้จากทางใด

ก. ติดต่อกับเชื้อในอุจจาระของผู้ป่วยโรคท้องร่วง	ข. ติดต่อกับการไปสัมผัสตัวผู้ป่วยโรคท้องร่วง
ค. ติดต่อกับการ ไอหรือจาม รดหน้ากัน	ง. ติดต่อกับแมลงวันที่มาเกาะบาดแผล

จ. ถูกทุกข้อ
3. ต่อไปนี้ อะไร ที่ ไม่ใช่ พาหะนำเชื้อโรคท้องร่วง

ก. สุนัข	ข. เด็ก ๆ ที่ชอบเล่นตามพื้นดิน
ค. แมลงวัน	ง. แมลงหรี

จ. ถูกทุกข้อ
4. อาหารกลุ่มใด ที่เป็นสาเหตุของโรคท้องร่วง

ก. อาหารที่เย็นแล้ว	ข. อาหารที่มีแมลงวันตอม
ค. อาหารประเภทผักสด	ง. อาหารประเภทปลาดิบ

จ. ถูกทุกข้อ
5. ต่อไปนี้ อาการอย่างไรที่ ไม่ใช่ อาการของโรคท้องร่วง

ก. ถ่ายอุจจาระเหลว 1 ครั้ง ใน 1 วัน	ข. ถ่ายอุจจาระเป็นน้ำ 1 ครั้ง ใน 1 วัน
ค. ถ่ายอุจจาระมีมูกเลือดปนออกมาด้วย	ง. คลื่นไส้อาเจียนพร้อมกับการถ่ายด้วย

จ. กระจายน้ำบ่อย ๆ

6. เราสามารถป้องกันไม่ให้เกิดโรคท้องร่วงได้อย่างไร

- ก. ไม่คลุกคลีกับผู้ที่เป็นโรคท้องร่วง
ข. รับประทานอาหารร่วมกับผู้ที่เป็นโรคท้องร่วง
ค. รับประทานอาหารที่ปรุงสุกใหม่ ๆ
ง. กำจัดแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหวี่

จ. ถูกทุกข้อ

7. ข้อใด ไม่ใช่ การป้องกันโรคท้องร่วง

- ก. ด่ายอุจจาระในส้วมที่มิดชิด
ข. กำจัดแหล่งเพาะพันธุ์แมลงวัน
ค. ดื่มน้ำสะอาดหรือน้ำต้มสุก
ง. รับประทานยาแก้โรคท้องร่วง

จ. ช่วยป้องกันได้ทุกข้อ

8. การป้องกันโรคท้องร่วงในเด็กทารก ทำได้อย่างไร

- ก. งดให้อาหารเหลวหรือนม
ข. ให้อาหารนมแม่
ค. ไม่ให้แมลงวันตอมลูก
ง. ไม่ให้เล่นกับผู้ที่เป็นโรคท้องร่วง

จ. ไม่ให้รับประทานอาหารรสเปรี้ยว

9. เมื่อเริ่มมีอาการท้องร่วง ควรทำอย่างไร

- ก. ให้อาหารเหลว (เช่น ข้าวน้ำแกง)
ข. ให้อาหารเคี้ยวกลืนแล้ว
ค. ไม่ให้ดื่มน้ำมะพร้าว
ง. ไม่ให้ออกกำลังกาย

จ. ถูกทุกข้อ

10. อาหารอะไร ที่ไม่ควรให้ผู้ป่วยโรคท้องร่วงรับประทาน

- ก. อาหารเหลวทุกชนิด
ข. น้ำตาล เกลือแร่
ค. น้ำมะพร้าว
ง. รับประทานได้ทุกอย่างที่กินแล้ว

จ. ไม่ให้รับประทานเฉพาะอาหารเหลวและน้ำมะพร้าว

11. ท่านสามารถหาน้ำตาล เกลือแร่ได้จากแหล่งใดบ้าง

- ก. ร้านขายยา
ข. สถานอนามัย
ค. ทำได้เอง
ง. ถูกทุกข้อ

จ. หาได้จากร้านขายยาและสถานอนามัยเท่านั้น

12. อัตราส่วนในการผสมผงน้ำตาล เกลือแร่กับน้ำควรเป็นเท่าใด

- ก. น้ำ 1 แก้วต่อผงน้ำตาล เกลือแร่ 1 ชอง
ข. น้ำ 1 ขวดต่อผงน้ำตาล เกลือแร่ 1 ชอง
ค. น้ำ 1 ขวดต่อผงน้ำตาล เกลือแร่ 2 ชอง
ง. น้ำ 1 ขวดต่อผงน้ำตาล เกลือแร่ 3 ชอง

จ. ให้นำรับประทานเป็นผงได้เลย

13. เราควรรักษาผู้ป่วย รับประทานน้ำตาลเกลือแร่ ในปริมาณเท่าใด

- ก. เกลือแร่ผสมน้ำรับประทาน 1 ขวดใน 1 วัน ข. เกลือแร่ผสมน้ำรับประทาน 2 ขวดใน 1 วัน
 ค. เกลือแร่ผสมน้ำรับประทานวันละ 6-8 แก้ว ง. เกลือแร่ผสมน้ำรับประทานวันละ 1 แก้ว
 จ. ผงเกลือแร่ 1 ซอง รับประทาน 1 ครั้ง

14. เด็กที่เป็นโรคท้องร่วงส่วนใหญ่อายุในช่วงอายุเท่าใด

- ก. แรกเกิดถึง 1 ขวบ ข. อายุ 6 เดือนถึง 2 ปี
 ค. อายุ 1 ปีถึง 3 ปี ง. อายุ 3 ปีถึง 5 ปี
 จ. อายุ 5 ปีถึง 12 ปี

15. เด็กที่เป็นโรคท้องร่วงจะมีลักษณะอย่างไร

- ก. กระหม่อมบวม ข. ตาสีเทา
 ค. ปากแห้งหน้าแห้ง ง. ถูกทุกข้อที่กล่าวมา
 จ. ถูกเฉพาะ ก และ ข

16. ถ้าเริ่มเป็นโรคท้องร่วง ไม่มีน้ำตาลเกลือแร่ ไม่มีนม ควรทำอย่างไรง่ายที่สุด

- ก. ทำน้ำเกลือแร่รับประทานเอง ข. นำส่งโรงพยาบาลทันที
 ค. แจงให้ผู้ใหญ่บ้านทราบ ง. หายาสมุนไพรให้รับประทาน
 จ. อุดหนุนไปจนกว่าจะหาย

17. ถ้าดื่มน้ำตาลเกลือแร่แล้วไม่หายควรทำอย่างไร

- ก. สวมทวารให้อุจจาระเสียออกมาทั้งหมด ข. ให้รับประทานยาแก้โรคท้องเสีย
 ค. ชงเกลือแร่ที่เข้มข้นกว่าเดิมให้รับประทาน ง. ให้พาไปหาหมอ
 จ. ถูกทุกข้อ

18. เด็กที่มีอาการท้องร่วงอย่างรุนแรง จะมีผลอย่างไร

- ก. มีอาการช็อค ข. ร่างกายขาดเกลือแร่
 ค. คายได้ ง. ถูกทั้ง ก ข และ ค
 จ. เด็กจะดื่มปัสสาวะ แต่ก็ถ่ายออกหมด

ภาคผนวก ข

คู่มือการอ่าน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ฮีด อาน ปชา คมมร ลือ

(คู่มือการอ่านภาษาเขมรถิ่นไทย)

ปชา คมมร ลือ หรือ ภาษาเขมรถิ่นไทย หมายถึง ภาษาเขมรที่ใช้พูดเป็นภาษาพื้นบ้าน ของประชาชนชาวไทย ในเขตพื้นที่ต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตอีสานใต้ ซึ่งได้แก่ในพื้นที่ของจังหวัดสุรินทร์ บุรีรัมย์ และศรีสะเกษ ในที่นี้จะใช้สำเนียงของภาษาเขมรสุรินทร์ เจาะจงเฉพาะสำเนียงภาษาเขมรบ้านหมากเฒ่า เป็นหลักในการเขียน

ในการเขียนภาษาเขมรถิ่นไทย มีลักษณะในการเขียน ดังนี้

1. พยัญชนะที่ใช้เป็นพยัญชนะต้น มีทั้งหมด 22 ตัว ได้แก่

ก ค ง จ ฌ จ ญ ด ต ท
น บ ป พ ม ย ร ล ว อ
ฮ และ ฟ

ทุกตัวอักษรเมื่อเขียนเป็นพยัญชนะต้น ให้อ่านออกเสียงเช่นเดียวกันกับในภาษาไทย เช่น กั้น คำ ฤษ จับ ซอน แชน คะ คง ฯลฯ ทั้งนี้ยกเว้นตัวอักษร ญ

เมื่อเขียนด้วยตัว ญ ให้อ่านออกเสียงดังคำต่อไปนี้

พแลญว แปลว่า วิญญูญว แปลว่า ญาคิโยม
คร้อบญอง " มะเจ็ลพวง ญะญอง " ไม้พญอง
ญ้อม " ย้า ญาม " ญิตใจ

ฯลฯ

2. พยัญชนะที่ใช้เป็นตัวสะกด มีทั้งหมด 13 ตัว ได้แก่

ก ง จ ญ ด น บ ม ย ร
ล ว และ ฮ

หากสะกดด้วย ก ง ค น บ ม ย ว ให้ออกเสียงเช่นเดียวกันกับในภาษาไทย
แต่ถ้าสะกดด้วย จ ฉ ญ ฐ ล และ ฮ ให้ออกเสียงดังคำต่อไปนี้

1. สะกดด้วย จ เช่น

กโรจ	แปลว่า	ส้ม	พเนจ	แปลว่า	ตา
เจจ	"	กล้วย	จีจ	"	ชค
จจุ	"	เล็ก	อิจ	"	ฐ (อุจจาระ)

ฯลฯ

2. สะกดด้วย ญ เช่น

บายญ	แปลว่า	ข้าวผัด	โทญ-กเมญ	แปลว่า	เด็กๆ
ชาญ	"	เสียง	ชัญญ	"	รัก
ติญ	"	ช่อ	รญ	"	คัน

ฯลฯ

3. สะกดด้วย ฐ เช่น

เกฐ	แปลว่า	มรดก	การเงฐ	แปลว่า	การงาน
กฐ	"	วาด	จีฐ	"	ปื้อ
ปโคฐ	"	เปลี่ยน	กั้งฐ	"	กั้งหัน

ฯลฯ

4. สะกดด้วย ล เช่น

เมิล	แปลว่า	เกลือ	คูล	แปลว่า	ทูน หรือ เทิน
เจ็ล	"	ตะกร้า	โวล	"	เข้า
กจิล	"	ชื้อเก็ชจ	คบัล	"	กรก

ฯลฯ

5. สะกดด้วย ฮ เช่น

จ้อฮ	แปลว่า	ลง	คอฮ	แปลว่า	งอก
ปเค็ฮ	"	บ้าน	ปเว็ฮ	"	พระพุทธรูป
ชบ็ฮ	"	หวาน	จุฮ	"	ถ่าย (อุจจาระ)

ฯลฯ

3. สระที่ใช้ในการเขียนภาษาเขมรถิ่นไทย

เนื่องจาก ในภาษาเขมร มีเสียงสระมากกว่าในภาษาไทย จึงได้มีการใช้จุด(.) ร่วมกับเสียงสระที่ใกล้เคียง เพื่อเพิ่มเสียงสระที่ไม่มีในภาษาไทยให้ครบ และใช้ไม้ไต่คู้(ง) เพื่อช่วยทำให้เสียงสระสั้นลงเช่นเดียวกับในภาษาไทย โดยมีรูปแบบและวิธีการใช้ดังนี้ คือ

1) จุด (.) จะเขียนด้านล่างของคำ เช่น บิญ = เต็ม จู้ = คำ ฯลฯ

ยกเว้นคำที่มีสระ อู และสระ อู จุดที่เขียนจะอยู่ด้านบน เช่น

กู่ = วิว จุกู่ = บ้า คุ่ม = เกาะ ยู่บ = กลางคืน ฯลฯ

2) ไม้ไต่คู้ () ช่วยทำให้สระเป็นเสียงสั้นลง มักใช้ร่วมกับตัวสะกด เช่น

แด้จ = น้อย เค็๊ด = เคะ กั๊ว = ตอ ปเค็๊ยสี = บ้าน ฯลฯ

หมายเหตุ คำที่เขียนในภาษาเขมรจะ ไม่มีวรรณยุกต์ (คือ ไม้เอก ไม้โท ไม้ตรี ฯลฯ)

โดยมีรูปสระที่ใช้และวิธีใช้ ดังต่อไปนี้ คือ

สระเต็ม			สระเต็มจุด		
อ	เช่น คิ <u>ญ</u>	= ชือ	อ	เช่น บิ <u>ญ</u>	= เต็ม
	วิล	= หมน		ลึ <u>จ</u>	= คลอด , วิว
อ	เช่น ซี	= กิน	อ	เช่น กึ <u>้</u>	= เทา
	ปี <u>ร</u>	= สอง		อึ <u>ล</u>	= ลาย
อ	เช่น ปวิ <u>ก</u>	= เข้า	อ	เช่น จวิ <u>ว</u>	= ลึก
	มน <u>ย</u>	= คน มนุษย์		พน <u>ว</u>	= มะตูม
อ	เช่น ลือ	= ได้ยิน	อ	เช่น ลือ <u>้</u>	= บน
	ชือ	= เจ็บปวด		จู <u>้</u>	= เชื้อ
อ	เช่น รุก	= ลอด	อ	เช่น ยู่ <u>บ</u>	= กลางคืน
	มน	= ก่อน , ลิว		ก <u>ว</u> บ	= ครบ

สระเดิม	สระเดิมจุด
อู เช่น จู = เปรี๊ยะ ตุจ = เล็ก	อู เช่น กู = ้ว จูก = บ้า
เอ อะ : ลเปอะ = บ้าๆ บอๆ (ชวเราะ) รเขอะ = ทอดเป็นทาง	เอ อะ : เพอะ = ค่อม (หรือ เพ็ก) เจอะ = จิก (หรือ เจ็ก)
เอี (เมื่อมีตัวสะกด) เช่น เขี = คูนเคอ กเน็ง = กระจัง	เอี (เมื่อมีตัวสะกด) เช่น เปี = เท่า เท็ค = อ้วน
เอ อ : เทอ = ท่า เชอ = ต้นไม้	เอ อ : เบอ = ถ้ำ กลอ = เกลอ
เอี (เมื่อมีตัวสะกด) เช่น ลเอ็ง = อ่างหรือครกหิน ชเอิบ = ทวาดเสื่อ	เอี (เมื่อมีตัวสะกด) เช่น เก็ค = เกิด เจิม = เปี้ยก
เอ าะ : ชวเราะ = หมูบ้าน เปาะ = คำ (หรือ บ็อก)	เอ าะ : เซาะ = ผม เกาะ = คั่นกก
อือ (เมื่อมีตัวสะกด) เช่น อือส = ฟืน จันลือส = ใต้ (จุดไฟ)	อือ (เมื่อมีตัวสะกด) เช่น อือส = หมด คูส = ถึง
ออ : กอร = โคน ตั้งกอ = ตะโก	ออ : ชกอร = น้ำตาล ตั้งกอ = ตะกอ (ทอผ้า)

สระเดิม	สระเสียงสั้น และมีตัวสะกดด้วย
อะ เช่น ประ = เงิน จะ = เท , แทง	อึ เช่น ปึส = โคน คลึญ = น้ำมัน
อา เช่น คลาจ = กลัว ปราส = พราก	กัน = ก้อ ซึจ = เนื้อ
เออะ : คำเนะ = คำหนี เตะ = ตี	เอ็ เช่น เค็ญ = ฐึ เม็ล = เกลือ
เอ เช่น เวญ = ยาว เมจ = กิ่ง (ไม้)	เก็น = สู้ข้าว สเว็น = สุนทร
แอะ : แพะ = ข้าวต้มให้หมู ญ่าแญะ = ข้าวซาก	แเอ็ เช่น แซ็ส = ม้า แญ็ญ = ออก
แเอ เช่น แชญ = ทาม แซน = แต่งงาน , เซ็น	แวย็ = ตึ แต็จ = น้อย
เอ็ยะ : ตระเจ็ยะ = เซ็น เล็ยะ = ช้อน	เอ็ย็ : เว็็ง = แล้ง ปเค็ย็ส = บ้าน
เอ็ย เช่น ลเง็จ = คอนเฮ็น เค็ญ = คัง	ตระเป็ย็ง = ทนองน้ำ ซ่าเป็ย็ส = ไหว้ , พนมมือ
เอ็อะ : คับเล็อะๆ = ชันเป็นวัน	เอ็อ็ เช่น เม็ล็ด = ปาก
เอ็อ เช่น เก็อก = ร่องแก้ว เป็อม = คาบ	เง็อบ = คาย คเว็อบ = ร่อง , ทัพยี่ลิน
โอะ เช่น โทะ = ค่อม	โอ็ เช่น ลโลิ็ส = บวม(ตัวเหลือง)
โอ เช่น โอส = ลาก โคจ = เล็ย	หรือลครูป เช่น อม = ลุง , ป้า ปน = น้ำพริก

สระเดิม	สระเสียงสั้น และมีตัวสะกดด้วย
อึ๊วะ : กั๊วะ = กุบ จั๊วะ = สู้บ (บุหรี)	อึ๊ว เช่น คั๊วน = อ่อน , ล้างหน้า คั๊วล = ค้ำ , ยัน
อึ๊ว : รั๊ว = ทา ผู้๊ว = (ต้น)ฮอ	หรือลดรูป เช่น มวน = หม้อน (เสียงโทม) กวร = หนุน

สระอื่น ๆ นอกจากนี้ ได้แก่

อัว เช่น คัว = กัด คัว = ปลูก ครัว = แฉ่ ษนำ = ปี่
 ใอ เช่น ทไง = กลางวัน ปไโร = เค็ม กไล = แพง ไค = มือ
 เอัว เช่น คเมา = ค้ำ กเคา = ร้อน เจา = หลาน ษเมา = หญ้า

และคำว่า ก็ ให้ใช้เช่นเดียวกับคำว่า ก็ ในภาษาไทย

สั๊ด อาน นิค็อน คมมร ลือ

นิค็อน รุ่ง มมาช

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ฮูร โม เอ็ช เม็ชน มมาช ชแร็ช มเน็ชะ มมาช นุ้ ก็ เม็ชน โทน ป็ร
 เน็ชะ โทน ทม แจ็ช เค็ร บาน แจ็ช อันแอ็ช คเน็ช เค็ญ รุ่ง เอ็ช โทน ตุจ ลุจ
 ทเม็ช คลุ้ช กระทบ เม็ว เลช ชเน็ช ัง น็ช ก็ เน็ชม โทน เค็ว ชลอจ มุ้ตัก ทม
 ตัก ป็ญ จรั้ง ตัก ก็ จรั้ว โธร ก็ คลัง จรั้ง ก็ เน็ว ชงาย คเน็ช โทน เม็ชน ป็ร
 ็นง ฮัว แชล ชลอจ เค็ว ปรวม คเน็ช ฮางนา บาน มนเม็ชน กำลั้ง พอ ปรัวช ทา
 โทน กแจ็ช โทน เวช เน็ว จำ แม คางน็ช เน็ชง แบ เค็ว ปรับ อา โทน ทม
 แม ็นง ฮัว ปโตน เค็ว ตุค คางน็ช ก็อม จ็ช ตัก เนอ จำ แม โม ฮัว

พอดตา ปรีบ อา บอง รุ่ง ชเน็ย ก็ แลล ชลอง ชัว อา ปโณน เดวี ตก จรั้ง
มคาง รุ่ง ก็ แลล ล็อบ โม ชัว อา บอง พอดตา แลล โม บาน เป็ยะกนาล มีตัก เน็ยง
ก็ แบ ล็อบ เดวี มือ โทณ ตุจ แคล ตะ จอล โม

ตอน นุ้ แอญ ก็ เม็ยง ชเต็ยง ทม มั้นเต็ญ เอ็ร โม ปี่ คางนา ชาด ชัว
โทณ ตุจ นุ้ เดวี บัด เน็ยง มั้นเต็ญ นัง เทอ ชางนา ก็ บานตา ลุก ใด บอย เต็ญ
ออย ชเต็ยง เว็ย ตันเล็ยะ โทณ แด เว็ย ก็ แจ็ย ตา เอ็ร เดวี บัด จรั็บ

คาง อา โทณ ทม กเลจ เดวี เต็ญ มนาย บอย ใด ชางจ็อย ก็ ทา ตา แม
นุ้ บอย ใด เฮา ออย เดวี รัว ก็ ลุด จ็อย ตัก เดวี รัว แม แด แม นุ้ มั้นเต็น
โโม ค้อล โทณ ออ โทณ จ็อย ตัก เดวี ก็ ล้วง โธ็ร เดวี บัด จรั็บ แม เนวี กนาล
ตัก มั้นเต็ญ นัง แบ เดวี คางนา แบ เดวี มุก โทณ ทม ล้วง ตัก บัด แบ เดวี กรอย
โทณ ตุจ ปี่ ชเต็ยง ชาด โทณ บัด เดวี ม้อด เอ็ย ชเน็ย ก็ บาน ตา กัวะ ตรง ยุ่ม
เนวี กนาล ตัก โคจ เจ็ตี คลัง ก็ แบจ ตรง เจ็อบ เนวี กนาล ตัก นุ้ แอญ

ดัดแปลงจาก นิทานของ พ่อเคื่อน ลิงคนิกา

นิทานเรื่อง แม่หมา

นานมาแล้ว มีหญิงหม้ายคนหนึ่ง มีลูกอยู่ 2 คน ลูกคนโตเดินได้ และพอคุยกัน
รู้เรื่องแล้ว คนเล็กเพิ่งคลอด ยังตัวแดง ๆ อยู่เลย อยู่มาวันหนึ่ง หญิงหม้ายก็พาลูกทั้ง
สองไปข้ามแม่น้ำใหญ่แห่งหนึ่ง ซึ่งมีน้ำเต็มตลิ่ง ทั้งลึกและไหลแรง ตลิ่งแต่ละฟากก็อยู่
ไกลกัน จะหอบลูกทั้งสองคนว่ายน้ำไปพร้อมกันก็เดี๋ยวก็ไม่ไหว ไม่มีเรือขวางพอ จึงให้
ลูกคนโตรออยู่ก่อน ตัวเองว่ายน้ำพาลูกคนเล็กมาวางยังฝั่งตรงข้าม เสร็จแล้วก็ว่ายน้ำกลับ
มารับลูกคนโต

ระหว่างที่ว่ายกลับมาได้ครึ่งทาง ก็หันกลับไปลูกลูกคนเล็กที่ทิ้งไว้ ด้วยความเป็นห่วง ขณะนั้นเองก็มีเห็ชวตัวใหญ่บินมาโฉบเอาลูกคนเล็กไป นางไม่รู้จะทำอย่างไรก็ได้ แต่โบกไม้โบกมือให้มันตกใจแล้วปล่อยลูก แต่มันก็ไม่ยอมปล่อย ข้าพบินไปจนลับตา

ทางด้านลูกคนโต พอเห็นแม่โบกไม้โบกมืออย่างนั้น ก็นึกว่าแม่รำกมือเรียกให้ไปหา ก็โดดลงน้ำหมายไปหาแม่ โดยที่แม่ยังมาไม่ถึง จึงถูกน้ำซัดพาจมหายไป แม่อยู่กลางลำน้ำไม่รู้จะหันไปทางไหน มองไปข้างหน้าลูกคนโตจมน้ำหายไปแล้ว มองไปข้างหลังลูกคนเล็กก็ถูกเห็ชวโฉบไป ลูกหายทั้งหมดแล้ว ก็ได้แต่ทบทอร้องไห้ เสียใจมากจนอกแตกตาย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ค

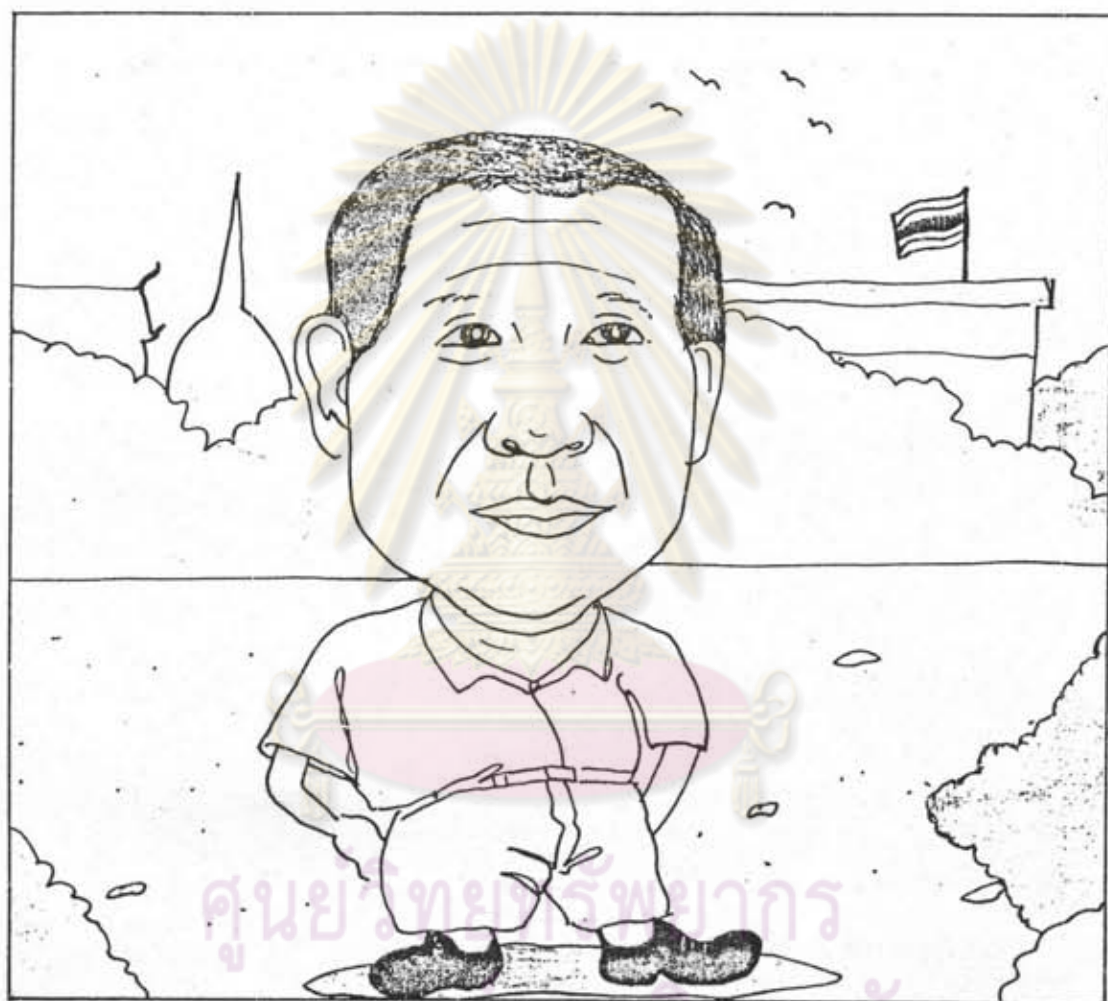
เอกสาร เผยแพร่ภาษาไทยและภาษา เขมร

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โครงการพัฒนาสื่อภาษาพื้นบ้าน
เพื่ออนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านและผลิตสื่อต่าง ๆ

โรคท้องร่วง สามารถป้องกันได้

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท
มหาวิทยาลัยมหิดล ปี 2536

โรคท้องร่วงเกิดขึ้นได้อย่างไร

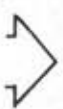

ไม่นานก็พากันเป็นโรคท้องร่วง และถ้าไม่ถ่ายลงในถ้วย
หรือถ่ายแล้วไม่ฝัง โรคก็จะติดต่อกันไปเรื่อยๆ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
โห..เป็นกันเพียบเลย
แบบนี้ผมคงช่วยจัดการไม่ทันแน่ๆ

ถ้าเป็นมาก ร่างกายขาดน้ำ อาจทำให้ตายได้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
บรีอ...ขนลุก โรคนี้มันน่ากลัวจริง ๆ
ผมก็รู้สึกว่าจะเป็นเหมือนกัน

อันตรายที่เกิดจากโรคท้องร่วง

ไข..เด็กน้อยนำส่งสาร ตัวลึบเลย

เห็นแต่หนังหุ้มกระดูก ดูท่ามันร้ายแรงจริงๆ

เราป้องกันโรคท้องร่วงได้อย่างไร

รับประทานอาหารใหม่ๆ ไม่มีแมลงวันตอม โดยที่
ภาชนะใส่อาหารต้องสะอาดและเติมน้ำสะอาดหรือน้ำต้มสุก

เมื่อเริ่มมีอาการท้องร่วง ให้เติมน้ำตาลเกลือแร่ หรือ
อาหารเหลว เช่น น้ำข้าว น้ำแกงจืด หรือน้ำมะพร้าว
เป็นต้น

การรักษาโรคท้องร่วงด้วยตนเอง

โอ.อาร์.เอส
ผงน้ำตาลเกลือแร่
แก้ท้องร่วง
ORol Rehydration Solts.

ให้ผู้ป่วย ดื่มน้ำตาลเกลือแร่ โอ อาร์ เอส
น้ำตาลเกลือแร่ เป็นผงที่ผสมระหว่างเกลือกับ
น้ำตาลใช้ละลายกับน้ำ รับประทานเพื่อรักษาโรคท้องร่วง
เบื้องต้นได้ มีขายตามร้านขายยาทั่วไปหรือที่สถานื่อนามัย

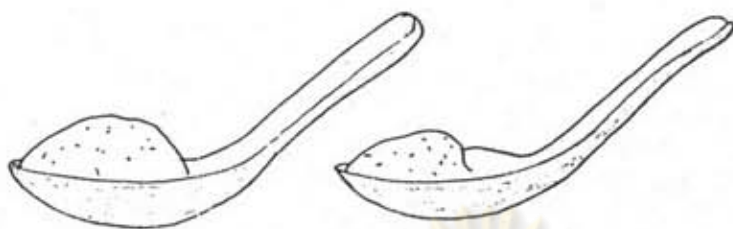

โอ.อาร์.เอส
ผงน้ำตาลเกลือแร่
แก้ท้องร่วง
ORol Rehydration Solts

ผสมผงน้ำตาลเกลือแร่กับน้ำสะอาด ในอัตรา 1 ชอง ต่อ
น้ำต้มสุก 1 ขวด

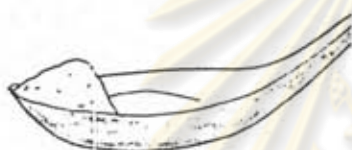
ทำอย่างไรถ้าไม่มีน้ำตาลเกลือแร่

วิธีเตรียมสารละลายแบบง่าย ๆ

ส่วนผสม

น้ำตาลทราย 1 ช้อนกินข้าว กับอีกครึ่งช้อน

เกลือป่นประมาณปลายจมูกช้อนกินข้าว

น้ำต้มสุกเย็นแล้ว หรือน้ำฝน 1 ขวดน้ำปลา
(ขวดล้างสะอาด)

วิธีผสม นำส่วนผสมที่เตรียมไว้ คือ น้ำ น้ำตาลทราย และเกลือป่น เทใส่ขวดแล้วเขย่าให้เข้ากัน ให้ผู้ป่วยดื่มได้ ภายใน 1 วัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร

ทำง่ายดีนะครับ ผมก็อยากกินมั่ง เผื่อจะหาย
ตอนนี้ผมว่าผมก็เริ่ม ๆ เป็นแล้วหละ

กินอยู่สะอาด
|
ครอบครัวสุขใจ

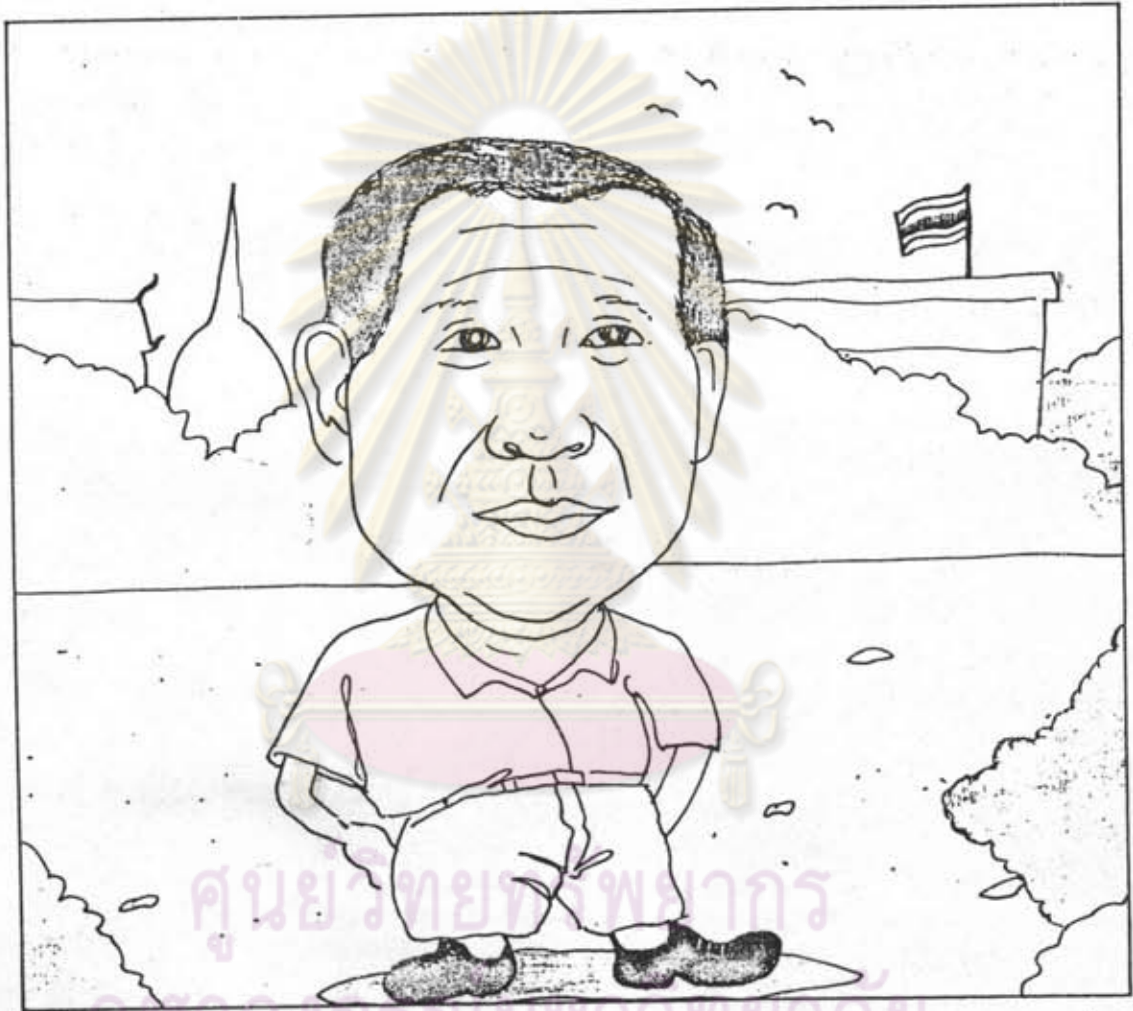
ปราศจากโรคภัย
ร่างกายสมบูรณ์

แข็งแรงกันแบบนี้ทั้งหมู่บ้านก็ดีนะครับ

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

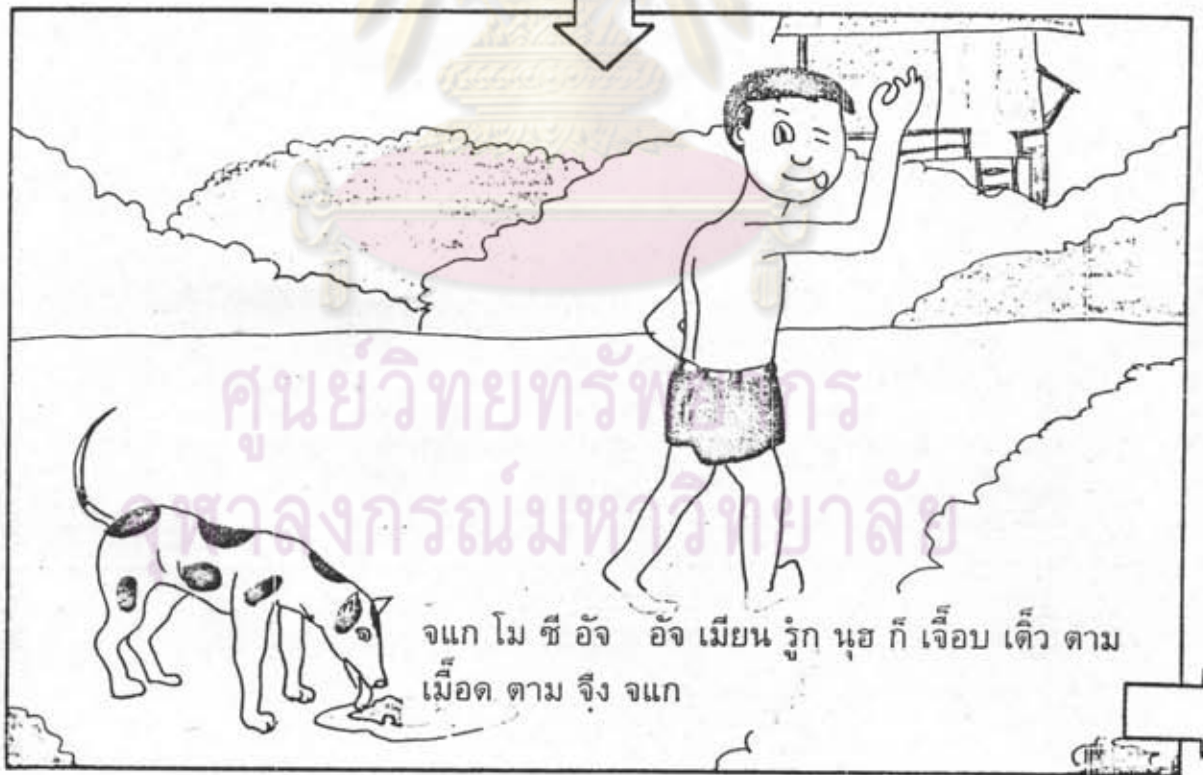
จ้อฮ ป้วฮ เรยะ อัจ ปังกร บาน เตอ

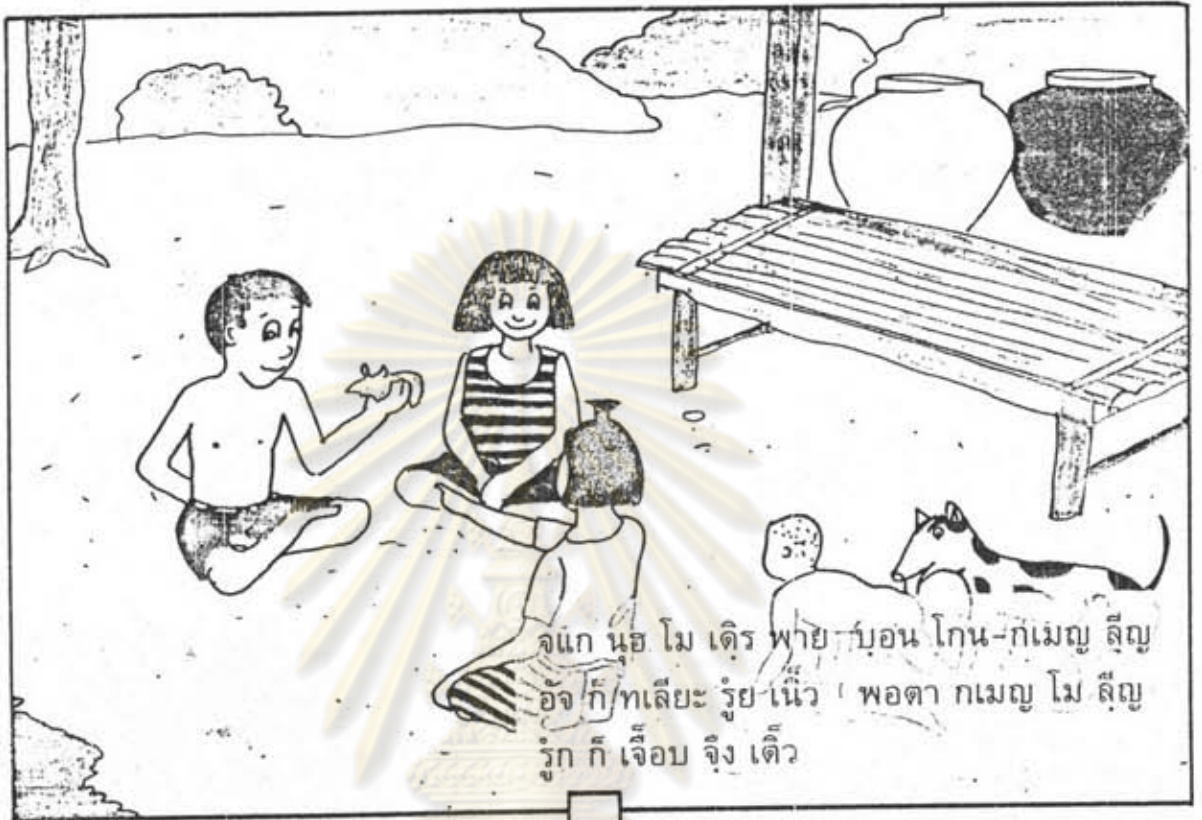

เต็ญ เต?

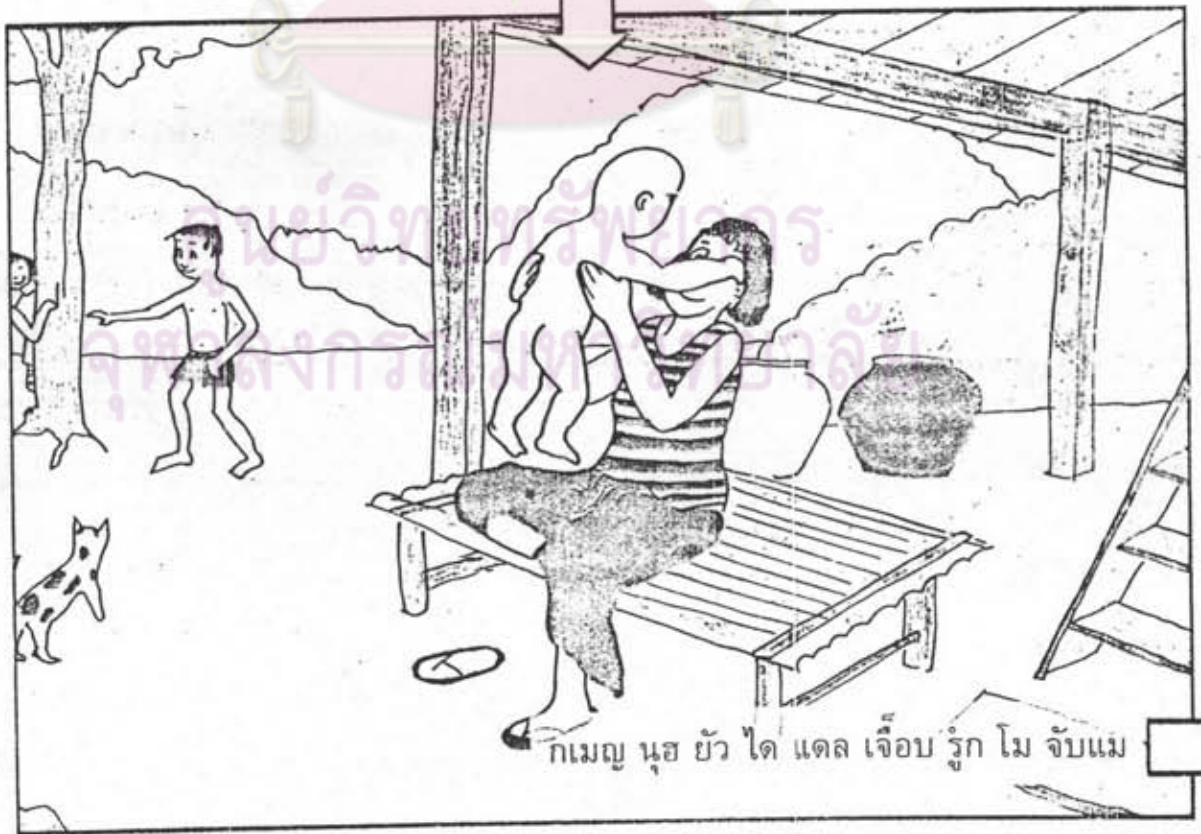
เบอ จ้อง เต็ญ หนั๋ อันแย็ย ออย ชตั๊บ
สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท
มหาวิทยาลัยมหิดล ปี 2536

จ๊อส ป๊าส เรียะ อัจ เกิด ป็ อย? เตัญ เต?

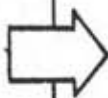

จกแก นอ โม เดิร พาย บอน โทน-กเมญ ลีญ
 อจ ก/ทเลียบะ รุ่ย เนื่อ / พอดา กเมญ โม ลีญ
 รุก ก็ เจือบ จิง เตื่อ

กเมญ นุส ยัว ได แดล เจือบ รุก โม จับแม

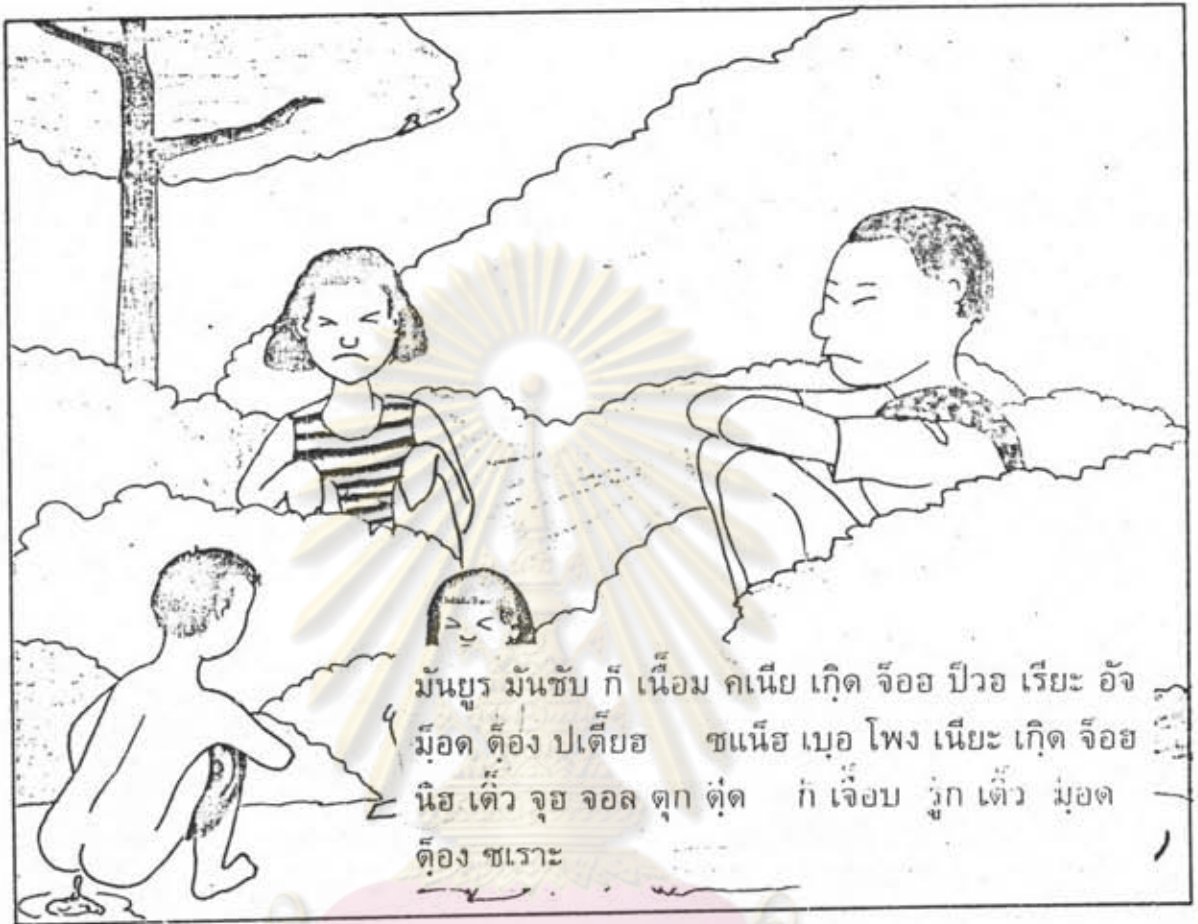

แม่ มั่นบาน เลียง ไต ออย จเรียม มุน เทอ ซี
 รือ รุย รุ่ม อัจ เมียน รุก รุง ก็ โม รุ่ม อาหาร
 รุก ก็ โม เจือบ อาหาร

ชเน็ช ต็อง มื้อด คเน็ช นัง ปเต็ยช ก็ โม จุม โอบ
 อาหาร แดล เจือบ รุก นุช

มันบูร มันซับ ก็ เนื่อม คเนีย เกิด จ้ออ ปิวอ เรียะ อัจ
 ม้อด ต้อง ปเตียบฮ ชแนือ เบอ โพง เนียะ เกิด จ้ออ
 นือ เตัว จูจ จอล ตุก ตู่ด ก็ เจือบ ู๊ก เตัว ม้อด
 ต้อง ชเราะ

ศูนย์วิทยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โอย ชือ กบาล คมาด ก็ คลาจ เกิด จ้ออ ปวีย
 แด้จ คเนีย

เบอ ตุก ออย จือฮ คลัง มีอด ตัก กนง คลุ่น
ก็ ตริ้ม รัว ลูก โม ไชต รัวฮ ยาก!

ศูนย์วิทยทรัพยากร

แม่ เวย จู๋ย อนามัย พอง คมาต คลาจ คมอจ

เกิด จี๋ฮ คล้ง รว้ง ออย เจีย เดอ

ศูนย์วิทยทรัพยากร

มือ เตัว เซ็ด ตัญเจาะ ลลุด เป็นตา อเน็ด

ปิ้งกักรู้จัก จ๊อย ป๊วย เทอ ยางนา? เตัญ เต?

ออย โสบ อาหาร จเอิ้น เทอ รุ่ง ทเมี้ยจ
 มันเมียน รุย รุ่ม ตะ จาน ชนัง ซอาด
 ออย เพอะ ตีก ซอาด รือ ตีก ชงอร
 รือ ตีก พลีญ กรวบ ตุก ลอ

เบอ เริ่ม เกิด จือฮ ปิวฮ ออย เพอะ ตีก เกลือแ
 ออย เพอะ ตีก บาย รือ ตีก ชันล่อ ซาบจ
 รือ ออย เพอะ ตีก โดง ก็ บาน

รชา รุก จี๋ฮง ป๊วย คลุ่น แอญ เทอ ยางนา? เตัญ เต?

ออย เพอะ ยางนา?

ยัว ออย เนยะ เกิด จ้อฮ เพอะ ตาปู้ เริ่ม เกิด กุดเดิม

ออย เพอะ เตัว รือยๆ จนตา มื้อต มา เช็ก กนง มา ใจ

(เบอ มันมื้อต ออย จะ จอล ใจ กรอย เทอ ทเมี้ย)

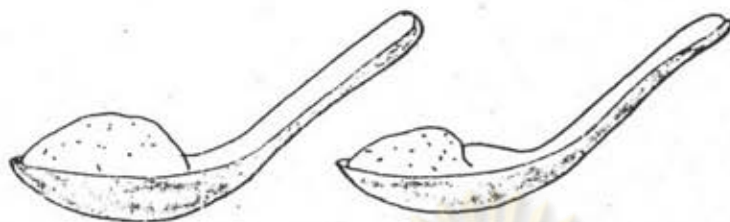

เบอ เซ็น ตา เพอะ เตัว มันบัต รือ เพอะ เตัว มันบาน

เทอ ยางนา? ออบ ทับ เนื่อม เนยะ เกิด จ้อฮ

เตัว รัว มุอ ออย ลิน

เทอ ยางนา เบอ มันเมียน เกลือแร? เตัญ เต?

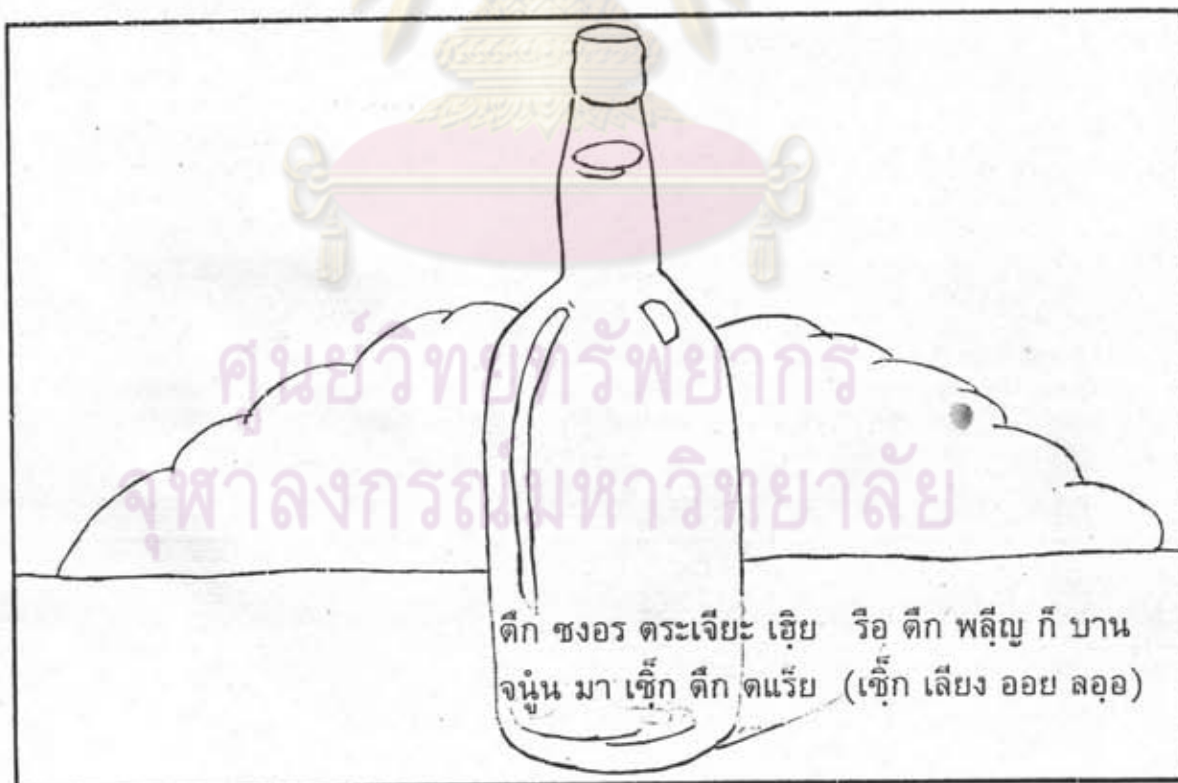
วิที เทอ เกลือแร แบบ เวียย ๆ

เมียน อย คลัฮ

ซกอร-เม็ล มา ซอน ซี บาย นัง กัณลัฮ ซอน

เม็ล ซอาด จันน มา จ็อง ซอน ซี บาย

ดึก ซงอร ตระเจียะ เข็ย รือ ดึก พลัณู ก็ บาน
จันน มา เข็ก ดึก ตแร็ย (เข็ก เล็ยง ออย ลอ)

ป็ช็อม ยางนา

ยั้ว ชกอร ยั้ว เม็ล ตาม จันุ่น

โม ลเลียบ นัง ตึก ซอาด แดล ตริ้ม ดุก

อันรูน ออย โจล คเนียบ ออย ลอย

ยั้ว ออย เนียะ เกิด จ็อฮ เพอะ ออย ม็อด กนง มา ไร

คุณย์วิทย์ทรรพยากร
 เทอ เวียข ย้งแจ็ส ซน็อม เกอะ จังญ
 อันแย็ย เต็ม ก็ คเล็ยน เพอะ ตึก เกลือแร

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 แบบ นิส ซเนียม นัง เทอ ซแร บาน ซเวัว
 จเริน คมาด ทา

ประวัติผู้เขียน

นางสาวธิดาภา สุขพลา เกิดวันที่ 27 ธันวาคม 2507 ที่อำเภอท่าตูม จังหวัดสุรินทร์ สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี นิเทศศาสตรบัณฑิต สาขาวาริชวิทยา ภาควิชาวาริชวิทยาและสื่อสารการ แสดง คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2532 และได้เข้าศึกษาต่อใน หลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2534

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย